नित्यमधःस्यस्येन्द्रा-भाभिभानाः सितं भवत्यधम्। खच्छाययान्यद्सितं कुम्भस्येवातपस्यस्य॥१॥ सिललमये शशिन रवेदीधितया मूर्चितास्तमा नैशम्। क्षपयन्ति दर्पणोदर-निह्ता इव मन्दिर्स्यान्तः॥ २॥ त्यजता ऽर्कतलं शशिनः पश्चाद्वलम्बते यथा ग्री ल्यम । दिनकर्वशात्तयेन्दाः प्रकाशत ऽधःप्रभृत्यद्यः॥ ३॥ प्रतिदिवसमेवमर्कात् स्थानविश्रेषेगा शी लयपरिष्टिः। भवति शशिना ऽपराह्न पश्चाद्वागे घटस्येव॥ ४॥ रेन्द्रस्य शीतिकर्गा मूलाषाढादयस्य वा यातः। याम्येन बीजजलचर-काननहा वहिभयद्य ॥ ५ ॥ दक्षिणपार्श्वन गतः शशी विशाखान्राधयाः पापः।